



خانواده و مهدویت

دفتر اول

نظام ملش بک



سروشناسه: نیلی پور، مهدی، ۱۳۴۱ -

عنوان و نام پدیدآور: خانواده و مهدویت: نقاط مشترک / مهدی نیلی پور؛
ویراستاران محسن آدمزاده، حمیدرضا جبیبی.

مشخصات نشر: اصفهان: مرغ سلیمان، ۱۳۸۹.

مشخصات ظاهری: عرض: ۰۵/۰ × ۱۹ س.م.

فروش: آموزش معارف خانواده‌های مهدوی (خانواده‌های بهاری)؛ (ج. ۲، ۳).
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۰۴۲۸-۴۶-۹؛ ۷۵۰۰ ریال.

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: کتابنامه به صورت زیرنویس.

موضوع: تربیت خانوادگی (اسلام)

موضوع: اسلام و خانواده

موضوع: مهدویت - انتظار

موضوع: اخلاق اسلامی

شناسه افزوده: آموزش معارف خانواده‌های مهدوی (خانواده‌های بهاری)؛ (ج. ۴).

ردی بندی کنگره: ۱۳۸۹/۴BP/۲۵۳/ن.۱۴۹۳.ج

ردی بندی دیوبی: ۲۹۷/۶۴۴

شماره کتابشناسی ملی: ۰۴۷۰۷۰۲

خانواده و مهدویت نقاط مشترک

نویسنده: مهدی نیلی پور

ویراستاران: محسن آدم زاده،

حمیدرضا جبیبی

حروف نگار: فاطمه جلوانی

طراح: منیر نعمتی

نوبت چاپ: اول / تابستان ۱۴۰۹

قطع / تعداد صفحات: پالتوبی / ۶۰

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۰۴۲۸-۴۶-۹

شمارگان: ۳۰۰۰ جلد

بهاء: ۷۵۰ تومان

مرکز پخش: اصفهان چهارراه عسگریه - ابتدای صغير -

بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود

تلفن: ۰۹۱۲۱۴۹۲۰۹ - ۲۲۵۵۱۱۵

مقدّمه

با دقّت در جهان کوچک خانواده و مقایسه آن با جهان بزرگ دوره ظهور امام زمان علیه السلام و بررسی اهداف و مؤلفه‌های فرهنگی و حکومتی جهان پس از ظهور و نظام یک خانواده ایده‌آل و موفق، به نقاط اشتراکی و تلاقی فرهنگی بسیاری بین آندو دست می‌یابیم؛ چرا که هم جهان کوچک خانه و نظام خانواده دارای قوانین و اصول فرهنگی ویرثه خود می‌باشد و هم جامعه جهانی مهدوی و فرهنگ انتظار دارای مؤلفه‌ها و اصول منحصر به خود است، در این مختصر بر آن شدیم تا ضمن بازخوانی مؤلفه‌ها و وجوه مشترک این دو نظام انسان‌ساز، به توضیح مختصری از مطالبات و موارد تلاقی آن دو بپردازیم و از این رهگذر چشم‌اندازی آرمانی و روشن پیش روی خانواده‌های دین‌پژوه و تعالی‌گرا قرار دهیم تا خانواده‌ها با تلاشی مضاعف و پیگیر خانه‌های خود را به دژهایی مستحکم و

تسخیرناپذیر، انسانساز و شیعه پرور تبدیل کرده و در کنار تقابل فرهنگی با هجوم دشمنان به مرزهای اخلاقی و اعتقادی خانواده‌ها، به صدور فرهنگ و تمدن الهی شیعی بپردازند.

خانواده‌های مهدوی، در کنار آشنائی با فرهنگ مهدویت شایسته است در مقیاسی کوچکتر نمونه‌ای از مدینه فاضله و مهدوی را در محیط‌های کوچک خانوادگی خود بازسازی نمایند و این مهم محقق نخواهد شد مگر با مطالعه مؤلفه‌ها و آرمانهای حکومت امام زمان علیه السلام و الگوگیری عملی از این نظام الهی در چارچوب خانواده.

مباحث پیش روی شما گرامیان، با نگرشی جدید به مباحث مهدویت و با رویکرد خانواده مهدوی، به عنوان مجموعه‌ای آموزشی و جهت تشکیل حلقه‌های معرفت در خانواده‌ها و میان زوجهای جوان خدمتمنان ارائه می‌شود و با تبیین نقاط مشترک فرهنگ مهدویت و خانواده راه معطر کردن فضای خانه و خانواده به عطر فرهنگ جامعه مهدوی را به شما می‌نماییم، این نقاط مشترک در یک نگاه عبارتند از:

۱. فرهنگ امیدواری و پرهیز از یأس

۲. عدالت محوری

۳. عزّتمندی و عزیز پروری

۴. آرامش و رفاه

۵. صلح و امتیت
۶. اصلاحگری
۷. سلامت و بهداشت روانی
۸. پاکی دلها از کینه و دشمنی
۹. مسئولیت پذیری و درد مردم داشتن
۱۰. دوستی، عشق و محبت
۱۱. دانش محوری
۱۲. شجاعت و دلاوری
۱۳. خردورزی و تربیت عقلانی
۱۴. آرمان‌گرایی
۱۵. شرک‌زدائی
۱۶. بسط و نشر کلمه توحید
۱۷. کرامت انسانی و کریم پروری

مهردادی نیلی‌پور

خرداد ۱۳۸۹

اهداف:

۱. شناخت مؤلفه‌ها و رخدادهای دوران ظهور و حکومت امام عصر ع
۲. آشنایی با مشخصات و پارامترهای یک خانواده موفق و متعالی
۳. ایجاد زمینه ظهور دولت مهدوی و تشکیل آرمان شهر اسلامی با رویکرد تشکیل خانواده‌های اصیل و معنوی
۴. زمینه‌سازی علمی برای همسوسازی نهاد خانواده و جامعه آرمانی مهدوی
۵. رغبت آفرینی در تشکیل و تقویت دنیای کوچک خانواده برای تشکیل دنیای بزرگ مهدوی

فوائد:

۱. امیدوار شدن به تلاش‌های تربیتی و کیفیت بخشی به حضور مؤثرتر والدین در خانه، جهت ایجاد زمینه ظهور دولت کریمه مهدوی
۲. دلبستگی و توجه بیشتر به نهاد خانواده
۳. آشنایی با مؤلفه‌های مشترک فرهنگ فرهنگ مهدویت و فرهنگ خانواده

مطالب آموزشی

۱. تشریح و شمارش هفده مؤلفه حکومت مهدوی و فرهنگ انتظار
۲. تطبیق و تشریح همسانی مؤلفه‌های حکومت مهدوی با مؤلفه‌های خانواده‌های موفق و متعالی
۳. معرفی ویژگیهای یک خانواده الگو و دینی

مطالبات مشترک فرهنگ مهدویت و فرهنگ خانواده

خانواده کوچکترین نهاد اجتماعی است که حداقل با حضور دو نفر شکل می‌گیرد، اما از دیدگاه تربیتی و فرهنگ دینی، خانه و خانواده جهانی کوچک، با فرهنگ، قوانین و نظام خاص خود می‌باشد.

فرهنگ آسمانی مهدویت و دولت امام عصر علیله نیز، خود دارای فرهنگ و نظام خاص با خصوصیات منحصر به فرد می‌باشد. در مقام مقایسه بین فرهنگ خانواده و تمدن مهدوی و طی یک بررسی اجمالی میان مطالبات آندو، اشتراکات و اهداف همسوی متعددی به چشم می‌خورد. نزدیکی مطالبات و اهداف خانواده و دولت مهدوی و ارتباط تنگاتنگ آندو ما را بر آن داشت تا با شمارش هفده نمونه از این مطالبات و نقاط مشترک گامی در جهت تقویت فرهنگ خانواده در راستای

همسویی هر چه بیشتر با فرهنگ مهدوی برداریم و از این طریق به تربیت سربازان مهدوی در خانواده‌های خود به عنوان سنگرهای معنویت و ولایت بپردازیم.

۱. فرهنگ امیدواری و پرهیز از یأس

یکی از مهمترین مؤلفه‌های فرهنگ انتظار، امید به آینده و نویدبخشی به آینده‌ای روشن، زیبا و نورانی است. فرهنگ انتظار به ما روحیه امیدواری و آرزومندی می‌بخشد و این روحیه به عنوان انگیزه سازترین عامل محرّک انسان به سوی حرکت تا رسیدن به اهداف نهائی است.

جوامع یا انسان‌های نامید و یا کم امید به اختلالاتی همچون افسردگی، بی‌تحرکی، هدر دادن وقت، بی‌هدفی و یا خودکشی دچار می‌گردند. پیامبر نور و رحمت و امید، نبی اکرم ﷺ می‌فرمایند: **✓ (الْأَمْلُ رَحْمَةٌ لِّأُمَّةٍ وَ لَوْلَا الْأَمْلُ مَا أَرْضَعَتْ وَالِدَةُ وَلَدَهَا وَ لَا غَرَسَ غَارِسٌ شَجَرًا.)^۱**

«آرزو برای اقت من رحمت است و اگر آرزو نبود هیچ مادری فرزند خود را شیر نمی‌داد و هیچ باغبان درختی برنمی‌نشاند.»

همچنین امیر المؤمنین علیه السلام در بیان پیوند بین انتظار فرج و عدم یأس و نومیدی از رحمت الله می‌فرمایند:

✓ (إِنْتَظِرُوا الْفَرَجَ وَلَا تَيَأسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ).^۱
 «منتظر فرج باشید و از رحمت خداوند نومید
 نشوید.»

براساس برآوردهای کارشناسان تربیتی و دینی نیز یکی از مهمترین مؤلفه‌های یک خانواده سالم و با نشاط نیز امیدواری، امیدزاری، امید داشتن و امید دادن به یکدیگر می‌باشد. خانواده‌های امیدوار از سویی با منبع بی‌پایان امیدواری یعنی فرهنگ انتظار مرتبطند و از سویی با تولید امیدواری میان آحاد جامعه، زمینه ظهرور آن امید آخرین را فراهم می‌آورند.

۲. عدالت محوری

از مؤلفه‌های اساسی فرهنگ انتظار و مهدویت عدالت دوستی، عدالت محوری و سرشار سازی زمین از عدالت است. اندیشه مهدویت نه تنها با شعار عدالت که با حقیقت عدالت و قسط گره خورده است، به گونه‌ای که نام مهدی برای بشریت، تداعی کننده عدالت حقیقی و پایدار می‌باشد.

در دعای ندبه می‌خوانیم: (أَيْنَ الْمُرْتَجَى لِإِزَالَةِ
 الجَوْرِ وَالْعُدُوانِ).

«کجاست آن منبع امید برای برطرف کردن ظلم و ستم و دشمنی‌ها.»

امام صادق علیه السلام می فرمایند:

✓ (ما یکون هذا الأمر حتی لا ینقی صنف من
الناس إلا قدولوا على الناس حتی لا يقول قائل إنا لو
ولينا لعدلنا ثم يقوم القائم بالحق والعدل.)^۱

«امر فرج تحقق نمی پذیرد تا اینکه هر صنفی از
مردم به حکومت برسند تا اینکه نگویند اگر ما به
حکومت می رسیدیم با عدالت رفتار می کردیم! سپس
قائم قیام می کند و با حق و عدالت حکومت می نماید.»

✓ (إِنَّ قَائِمًا... وَاللهُ لَيَدْخُلَنَّ عَلَيْهِمْ عَدْلُهُ جَوْفَ
بَيْوَتِهِمْ كَمَا يَدْخُلُ الْحَرْثُ وَالْقَرْثُ.)^۲

«به خدا قسم قائم ما (مهدی) عدالت خویش را تا
درون خانه‌های مردم وارد می کند همانطوری که هوای
گرم و سرد به درون آن خانه‌ها وارد می شوند.»

در دعای غیبت می خوانیم:

✓ (أَللّٰهُمَّ وَ أَخِي بِوَلِيْكَ الْقُرْآنَ... حَتّٰي لا ینقی
حَقٌّ إِلا ظَهَرَ وَ لَا عَدْلٌ إِلا زَهَرَ.)

«بارالهای به وسیله ولیت قرآن را زنده کن... تا آنجا
که حقی باقی نماند جز آن که آن را ظاهر سازد و
عدلی نباشد جز آن که آن را شکوفا نماید.»

در جامعه به ظاهر کوچک خانواده مهدوی نیز
لزوم اجرای عدالت مورد عنایت قرار گرفته، چنانچه
امام زمان علیه السلام عدالت را نه تنها در جامعه بلکه در

۱. بحارالأنوار، ص ۲۴۴

۲. همان، ج ۵۲، ص ۳۶۲

فضای خانه‌ها نیز داخل می‌کنند.

★ تعاریف عدالت:

- ✓ رعایت حقوق افراد و عطا کردن حق هر صاحب حقی به او.^۱
- ✓ فرار دادن هر چیزی در جایگاه خودش و پرهیزار افراط و تفریط.^۲
- ✓ تساوی و رفع هرگونه تبعیض قرآن کریم درخصوص رعایت عدالت در تنظیم روابط خانوادگی می‌فرماید:

(و إِنْ خَفْتُمْ أَلَا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَى فَإِنَّكُمْ حُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَى وَ ثُلَاثَةٍ وَ رُبَاعَ فَإِنْ خَفْتُمْ أَلَا تَعْدِلُوا فَوَاجِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَى أَلَا تَعْوَلُوا).^۳

«و اگر می‌ترسید که عدالت را درباره (ازدواج با) دختران یتیم مراعات نکنید (از ازدواج با آنان صرف نظر نمایید و) با زنان دلخواه (دیگر) ازدواج کنید، دو تا، سه تا یا چهار تا، پس اگر ترسیدید که (میان همسران) به عدالت رفتار نکنید، پس یک همسر (کافی است) یا (به جای همسر دوم از) کنیزی که مال شماست (کام بگیرید، گرچه کنیز هم حقوقی دارد که باید مراعات شود) این نزدیک تر است که ستم نکنید.»

۱. إِعْطَاءُ كُلِّ ذِي حَقٍّ حَقًّا.

۲. وَضُعُ الشَّيْءَ فِي مَوْضِعِهِ.

۳. نَسَاءٌ

رسول خدا ﷺ می فرمایند:

(وَ مَنْ كَانَتْ لَهُ امْرَأَتَانِ فَلَمْ يَعْدِلْ بَيْنَهُمَا فِي الْقَسْمِ مِنْ نَفْسِهِ وَ مَالِهِ، جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَغْلُولًا مائلاً شِقْقَةً حَتَّىٰ يَدْخُلَ النَّارَ.)^۱ «هر که دو زن داشته باشد و در تقسیم خود و خرجی دادن به آنها میانشان به یکسان رفتار نکند، روز قیامت در حالی که دستهایش بسته و نیمی از بدنش به یک طرف کج شده است، آورده شود تا اینکه وارد آتش گردد.»

همچنین در خصوص رعایت عدالت در بین فرزندان و أهل خانه احادیث فراوانی از سوی معصومین ﷺ وارد شده که به عنوان نمونه به چند روایت اشاره می کنیم:

✓ **قال الصادق ع: (اتَّقُوا اللهَ وَاغْدِلُوا فَإِنَّكُمْ تَعِيبُونَ عَلَىٰ قَوْمٍ لَا يَعْدِلُونَ.)^۲**

«از خدا بترسید و عدالت ورزید، چرا که شما از کسانی عیب‌جویی می کنید که عدالت را اجرا نمی کنند.»

مرحوم علامه مجلسی رحمه اللہ در توضیح روایت فوق می فرمایند:

(إِعْدِلُوا أَيٍ فِي أَهْالِكُمْ وَ مُعَامِلِيْكُمْ وَ كُلُّ مَنْ لَكُمْ عَلَيْهِمُ الْوَلَايَةِ).^۳

۱. میزان الحکمة، ح ۷۹۱۳

۲. بحار الأنوار، ج ۷۲، ص ۳۸

۳. همان، ص ۳۸

«یعنی عدالت و رزید نسبت به خانواده و همکاران خود و هر کس که بر آنها ولایت و سرپرستی دارد.»
قال رسول الله ﷺ:

✓ (إِعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ كَمَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْدِلُوا بَيْنَكُمْ فِي الْبِرِّ وَاللُّطْفِ.)^۱

«میان فرزندان خود به عدالت رفتار کنید همچنان که شما نیز دوست دارید آنان در احترام و محبت (نسبت به شما) به عدالت رفتار کنند.»

✓ (اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ.)^۲

«از خدا بترسید و میان فرزندانتان به عدالت رفتار کنید.»

✓ (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُحِبُّ أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ حَتَّى فِي الْقُبْلِ.)^۳

«خداوند متعال دوست دارد که میان فرزندان خود یکسان عمل کنید حتی در بوسیدن آنها.»

✓ (سَأُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ فِي الْعَطْيَةِ فَلَوْ كُنْتَ مُفَضِّلًا أَحَدًا لَفَضَّلَتُ النِّسَاءَ.)^۴

«در دادن هدیه به فرزندان خود میان آنها برابری نهید و اگر قرار بود من یکی را برتری دهم، زنان را برتری می‌دادم.»

۱. میزان الحکمة، ح ۲۲۶۶۳

۲. همان، ح ۲۲۶۵۹

۳. همان، ح ۲۲۶۶۵

۴. همان، ح ۲۲۶۶۴

در روایتی از امیرالمؤمنین علیه السلام آمده است که رسول خدا علیه السلام مردی را دید که دو فرزند داشت و یکی را بوسید و دیگری را نبوسید. حضرت رسول (او را مؤاخذه کرده و) فرمودند: چرا میان آن دو برابری نگذاشتی و مساوات را رعایت نکردی!

۳. عزّتمندی و عزیزپروری

یکی از مختصات جامعه مهدوی، بنیان‌گذاری آن بر فضائل انسانی و اخلاقی از جمله عزّت و اقتدار است. دولت مهدوی و سیره حکومتی حضرت برآساس عزّت، رقم می‌خورد. در همین زمینه در دعای افتتاح می‌خوانیم:

✓ (اللهُمَّ إِنَا نَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا
الاسلامَ وَ أَهْلَهُ...) ^۱

«خدایا، مشتاقانه مسالت داریم که دولتی با شکوه برانگیزی که در آن اسلام و اسلامیان را عزّت بخشی...»
یکی از القاب امام عصر علیه السلام مُعزّ (عزّت‌بخش) می‌باشد، چنانچه در دعای ندبه می‌خوانیم:

✓ (أَيْنَ مُعزُّ الْأُولَيَاءِ...)

«کجاست عزّت دهنده دوستان...»

در یک خانواده سالم و پویا نیز هدفی جز عزیزپروری و ایجاد روحیه عزّتمندی وجود ندارد، چرا که عزّت نفس عبارت است از احساس ارزشمند بودن که این احساس مثبت از مجموع

اندیشه‌ها، احساسات، عواطف و تجربیات انسان در طول زندگی او بدهست می‌آید. عزّت نفس از نیازمندی‌ها و صفات ویژه انسان در میان همه موجودات است.

به نظر کارشناسان مسائل تربیتی و روانشناسان، بخش عمدہ‌ای از مشکلات انسان در رابطه با ضعف و یا فقدان عزّت نفس بروز می‌کند.

عزّت نفس از مهمترین مؤلفه‌های هویت اجتماعی است و به تعبیری سپری فرهنگی در مقابل اضطراب و آفات اجتماعی به شمار می‌رود. ارتباط متقابل میان عزّت نفس و تصوّر فرد از توانایی‌های خود، امری مسلم است و بدان معناست که اگر عزّت نفس فرد کاهش یابد، احساس ضعف و ناتوانی در او به وجود می‌آید و بر عکس، چنانچه میزان احساس عزّت نفس در فردی افزایش یابد، احساس توانمندی و ارزشمند بودن در وی احیاء می‌گردد و تلاش او برای کسب موفقیت فزونی می‌یابد، سلامتی اش تضمین می‌شود و ارتباطات جمعی او رشد می‌یابد.

به طور کلی عزّت نفس به عنوان یک شاخص برجسته در زندگی قادر است کلیه فعالیت‌های فرد را تحت تأثیر قرار دهد. افرادی که احساس ارزشمندی می‌کنند و عزّت نفس بالایی دارند در مقابل انواع مشکلات و مسایل زندگی، فشارهای

روانی، تهدیدات و حوادث ناگوار و بیماری‌های روانی مقاوم و پایدار خواهند بود.

عزّت نفس یکی از قدرتمندترین نیروهای موجود در جهان است. عزّت نفس به شادی و شادمانی و ثمربخشی و صمیمیت می‌انجامد و به همین دلیل ما به آن نظامی از ارزش‌ها معتقدیم که عزّت نفس را زیاد کند و بالآخره عزّت نفس به ایمان می‌ماند و می‌تواند کوهها را تکان دهد.

در کتب تربیتی، نشانه‌ها و خصوصیات افراد دارای عزّت نفس بالا و افراد فاقد عزّت نفس، این چنین فهرست شده است:

افراد با عزّت نفس پایین	افراد با عزّت نفس بالا
۱. دارای نگرش مصنوعی نسبت به خود و جهان پیرامون	۱. دارای نگرش واقع‌بینانه در مورد خود و جهان پیرامون
۲. ارزشیابی منفی از خود	۲. برخورد مثبت و مناسب با نظرات خود و دیگران
۳. اجتناب از تماس با همسالان و بزرگسالان	۳. تلاش همراه با امیدواری و حس ابراز وجود
۴. با احساس نامیدی تلاش نمودن و فقدان ابراز وجود	۴. مشارکت در فعالیت‌های اجتماعی
۵. اجتناب از موقعیت‌های اجتماعی	۶. بهره‌وری از استعدادها و احساس ارزشمند بودن بی‌هویتی
۶. دست کم گرفتن استعدادهای خود و بی‌هویتی	

افراد با عزّت نفس پایین	افراد با عزّت نفس بالا
۷. نارضایتی از وضعیت جسمانی خود	۷. رضایت از وضعیت جسمانی خود
۸. داشتن اسنادهای بیرونی	۸. داشتن اسنادهای درونی
۹. احساس ترس از نحوه پذیرش توسط دیگران	۹. پایین بودن سطح اضطراب
۱۰. احساس ناامیدی و عدم امنیت و غیر جذاب بودن	۱۰. احساس امنیت و جذاب بودن
۱۱. ناتوانی در پذیرش تعریف دیگران	۱۱. توانایی پذیرش تعریف دیگران
۱۲. احساس حماقت و وابستگی و عدم مسئولیت پذیری	۱۲. مستقل عمل کردن و مسئولیت پذیری
۱۳. احساس این که دیگران ارزشی برای او قائل نیستند.	۱۳. احساس این که افکار و عقایدش برای دیگران مهم است.
۱۴. احساس غرور پایین و خلاقیت کم	۱۴. به پیشرفت‌ها افتخار کردن و داشتن خلاقیت
۱۵. گریزان از موقعیت‌های تنشی‌زا و نگرانی‌زا	۱۵. ناکامی را به خوبی تحمل کردن
۱۶. احساس بی‌کفایتی در تحصیلات	۱۶. احساس کفایت در تحصیلات
۱۷. منزوی و گوشه‌گیر بودن	۱۷. احساس رضایت از تعامل با دیگران
۱۸. سرزنش دیگران به خاطر ضعف‌های خود و تلاش جهت رفع آنها	۱۸. پذیرفتن ضعف‌های خود و تلاش جهت رفع آنها
۱۹. فقدان هدفمندی	۱۹. هدفمند بودن
۲۰. ناتوانی در بیان مشکلات	۲۰. توانایی بیان مشکلات

امام زمان علیه السلام و دولت کریمه او عزیز و عزیزپرور است و نه تنها عزت‌بخش انسانها، بلکه عزت‌بخش اسلام، قوانین اسلام و قوانین انسانی است. خانواده‌های متظر و مهدوی نیز خانواده‌هایی عزیز و عزیزپرورند و یکی از صفات محوری حاکم بر روابط آنان و از جمله اصول مهم و پایدار تربیتی آنان، عزت و عزت‌پروری است.

۴. آرامش و رفاه

انسان در زندگی فردی، خانوادگی و اجتماعی خود نیازمند دو مقوله آرامش و آسایش، خوشی و خوبشختی است و به آرامش بیش از آسایش نیاز دارد، آنچه امروزه بشر را در یک چرخه رنج و افسردگی و سردرگمی شدید قرار داده، توجه افراطی به آسایش و خوشی و تن آسایی و بسی توجهی به عوامل پایدار آرامش و خوبشختی و روح آسائی است.

آسایش و خوشی مربوط به تن و امور مادی زندگی است و آرامش و خوبشختی عمدتاً ناظر به روح و روان و امور معنوی زندگی می‌باشد. از جمله مؤلفه‌های یک جامعه مهدوی، توجه به آرامش و آسایش و فراهم آوردن عوامل خوبشختی در کنار خوشی و حتی مقدم بر آن است. یک خانواده سالم و صالح مهدوی و متظر نیز به این مهم توجه می‌کند و ضمن تلاش برای تأمین

آسایش و خوشی، هزینه‌های مادّی و معنوی فراوان‌تری برای تأمین خوشنختی و آرامش روحی اختصاص می‌دهد و به تعبیری روشن‌تر محور ارتباطات در یک خانواده مهدوی براساس اصل رحمت، سکونت، کرامت، روابط عاطفی عمیق و ایجاد آرامش استوار می‌باشد. یک خانواده مهدوی با درک تفاوت مبنایی میان «خوشنختی» و «خوشی»، تمام تلاش خود را برای تأمین خوشنختی (سعادت دنیوی و اخروی) و در کنار آن برای تأمین خوشی و رفاه به کار می‌بندد. سفارشات معصومین ﷺ در خصوص گرم نگه داشتن کانون خانواده و ایجاد فضایی پر سکونت و آرام، ناظر به همین معناست. امام زین العابدین علیه السلام می‌فرمایند:

✓ (وَ أَمّا حَقُّ الرَّوْجَةِ فَإِنْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ جَعَلَهَا لَكَ سَكَنًا وَ أَنْسًا فَتَعْلَمْ أَنَّ ذَلِكَ نِعْمَةٌ مِنَ اللَّهِ عَلَيْكَ فَتَكْرِمْهَا وَ تَرْفُقْ بِهَا وَ إِنْ كَانَ حَقًّا عَلَيْهَا أُوْجَبَ فَإِنَّ لَهَا عَلَيْكَ أَنْ تَرْحَمَهَا).^۱

«حق زن این است که بدانی خداوند عزوجل او را مایه آرامش و انس تو قرار داده است و بدانی که این نعمتی است که خداوند به تو داده است پس او را گرامی داری و با اوی نرمی کنی، هر چند حق تو بر او واجب‌تر است اما حق وی بر تو این است که با او مهربان باشی.»

✓ (إِنَّ أَرْضَاكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَسْبَغَكُمْ عَلَىٰ عِيَالِهِ).^۱
 «خداؤند از آن کس خشنودتر است که خانواده خود را بیشتر در رفاه و نعمت قرار دهد.»

۵. صلح و امنیت

قانون «والصلح خير»^۲ یک قانون قرآنی مترقی بر اساس نیازهای فطری انسان‌هاست.

در کنار صلح، امنیت نیاز ضروریات زندگی انسانی و از نعمتهای ناشناخته الهی است. رسول خدا ﷺ می‌فرمایند:

(نِعْمَتَانِ مَكْفُورَتَانِ: الْأَمْنُ وَ الْعَافِيَةُ).^۳ «ارزش دو نعمت از نظر مردم پوشیده است: امنیت و تندرستی.» از مهمترین دستاوردهای دوران ظهور امام عصر علی‌الله علیه السلام برقراری صلحی پایدار در سرتاسر گیتی براساس اصول انسانی و بشردوستانه است؛ هر چند ایجاد چنین صلحی مستلزم از بین بردن موانع صلح پایدار یعنی زورگویان و ستمگران و حکومتهاي ضد بشری است اما در انتها، جهان شاهد برقراری این نظام صلح و دوستی خواهد بود. صلحی که به خاطر داشتن پشتونه‌های الهی و انسانی، دیگر بهانه و انگیزه‌ای برای نزاع و وحشت به جای نمی‌گذارد. از سوئی یکی از مؤلفه‌های خانواده‌های سالم، موفق

۱. میزان الحکمة، ح ۷۹۰۹

۲. نساء ۱۲۸/ «صلح و دوستی همیشه بهتر است.»

۳. الخصال، ج ۱، ص ۳۴

و قرآنی، وجود صلح و سازگاری و امتیت عاطفی اخلاقی و جسمی اعضای آن می‌باشد، در قرآن کریم پیش‌بینی شده که در صورت متزلزل شدن روابط اعضاء از طریق «حکمیت»^۱ به سالم سازی روابط و برگرداندن مسالمت و صلح پایدار در خانواده پرداخته شود.

شهید مطهری رحمه اللہ علیہ در باره لزوم و چگونگی صلح و سازش در خانواده می‌فرمایند:

«به‌طور قطع در میان زن و مرد باید صلح و سازش برقرار باشد. اما صلح و سازشی که در زندگی زناشوئی باید حکم‌فرما باشد با صلح و سازشی که میان دو همکار، دو شریک، دو همسایه، دو دولت مجاور و هم مرز باید برقرار باشد، تفاوت بسیار دارد. صلح و سازش در زندگی زناشوئی نظیر صلح و سازشی است که میان پدران و مادران با فرزندان باید برقرار باشد که مساوی است با گذشت و فداکاری و علاقمندی به سرنوشت یکدیگر و شکستن حصار دوگانگی، و سعادت او را سعادت خود دانستن و بدبختی او را بدبختی خود دانستن. برخلاف صلح و سازش میان دو همکار یا دو شریک یا دو همسایه یا دو دولت مجاور. اینگونه صلح‌ها عبارت است از عدم تعرض

۱. (وَإِنْ خِفْثُمْ شِقَاقَ بَيْنَهُمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَ حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ
إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يَوْقُقُ اللَّهُ بَيْنَهُمَا) (نساء ۳۵)

و عدم تجاوز به حقوق یکدیگر.

در میان دو دولت متخاصل «صلح مسلح» هم کافی است. اگر نیروی سومی دخالت کند و نوار مرزی دو کشور را اشغال کند و مانع تصادم نیروهای دو کشور شود صلح برقرار شده است، زیرا صلح سیاسی جز عدم تعرّض و عدم تصادم مفهومی ندارد. اما صلح خانوادگی غیر از صلح سیاسی است. در صلح خانوادگی عدم تجاوز به حقوق یکدیگر کافی نیست، از صلح مسلح کاری ساخته نیست. چیزی بالاتر و اساسی‌تر ضرورت دارد، اتحاد و یگانگی و آمیخته شدن روح‌ها باید تحقق پذیرد، همچنانکه در صلح و سازش میان پدران و فرزندان نیز چیزی بالاتر از عدم تعرّض ضروری است.^۱

۶. اصلاحگری

از ویژگیهای دولت کریمه مهدوی اصلاحگری و جهانی‌سازی آن و مبارزه با فساد می‌باشد.

شهید مطهری رهنما درباره اصلاح و اصلاح طلبی می‌فرماید:

✓ اصلاح یعنی سامان بخشیدن، نقطه مقابل افساد است که به معنی نابسامانی ایجاد کردن است... مورد استعمال اصلاح در قرآن گاهی رابطه میان دو فرد است (اصلاح ذات البین) و گاهی

۱. نظام حقوق زن در اسلام، ص ۲۵۷

محیط خانوادگی است و گاهی محیط بزرگ اجتماعی است. قرآن کریم پیامبران را به عنوان مصلحان معرفی می‌کند و از زبان شعیب پیغمبر می‌فرماید: (إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْاصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتَ...)^۱ «جز اصلاح تا آخرین حد توانایی، منظوری دیگر ندارم.»

و بر عکس ادعای اصلاح منافقین را به شدت تخطیه می‌کند و درباره منافقان می‌فرماید: (و اذا قيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُضَلِّلُونَ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ).^۲

«هرگاه به آنها گفته شود در زمین فساد نکنید می‌گویند ما فقط اصلاحگرانیم، آگاه باشید که همین‌ها مفسدانند اما نمی‌فهمند.»

اصلاح طلبی یک روحیه اسلامی است، هر مسلمانی به حکم اینکه مسلمان است خواه ناخواه اصلاح طلب و لااقل طرفدار اصلاح طلبی است.^۳ از نظر فساد و صلاح، اعضای یک جامعه به پنج گروه تقسیم می‌شوند:

صالحین: کسانی که از منظر فردی، انسانهایی شایسته بوده، اما صلاحیتهای آنها جنبه شخصی

۱. هود ۸۸

۲. بقره ۱۱۱

۳. نهضتهاي اسلامي در صد ساله اخير، ص ۶، با تلخيص و تصرف

دارد و برنامه‌ای برای اصلاح جامعه و ایجاد تحولات ساختاری در نهادهای مدنی ندارند هر چند شایستگی‌های آنان تأثیرات اجتماعی داشته باشد.

مصلحین: کسانی هستند که علاوه بر اصلاح خویشتن و کسب وارستگی فردی، برای ایجاد تحولات زیربنایی و بنیادین در جامعه تلاش می‌کنند.

انسانهای بی‌تفاوت(و ختی): کسانی هستند که نه به اصلاح نفس خود می‌پردازند و نه فساد و صلاح جامعه برای آنان مهم است. چنین افرادی از خود استقلال رأی و اندیشه نداشته و بیشتر در جهت تأمین منافع فاسدین و مفسدین تلاش می‌کنند.

فاسدین: انسانهایی خاطری و گناهکارند که بیشتر در حیطه شخصی خود به فساد مبتلا هستند. این گروه نیز به خاطر اشتراکات فراوان با مفسدین غالباً در جنایات و فتنه‌های آنان شریک می‌شوند.

مفسدین: کسانی هستند که علاوه بر فساد فردی کوشش می‌کنند از روشهای گوناگون به ترویج فساد و تباہی در سطح اجتماعی دامن بزند و با کسب ثروتهای نامشروع، مناصب و پستهای کلیدی، در توسعه ناهنجاری‌ها می‌کوشند؛ منافقین، یهودیان و متربصین در قرآن با این خصوصیت معرفی شده‌اند.

با توجه به این تقسیم‌بندی یاوران مصلح کل لازم است فاسد و مفسد نباشند و از بی‌تفاوتی منزه بوده و نه تنها صالح که باید مصلح باشند تا بتوانند با مبارزه با طاغوتها و مفسدین، زمینه ظهور مصلح جهانی را فراهم آورند.

فرهنگ انتظار و مهدویت آمیخته با شایستگی، شایسته سalarی، اصلاح طلبی و ترویج شایستگی در همه سطوح و در بین همه افراد است. فرهنگ مهدویت با تربیت نسل صالح و مصلح و جلوگیری از بروز فساد و افساد در جامعه، ظهور مصلح بشریت را نزدیک و نزدیکتر می‌سازد.

قرآن کریم می‌فرماید: (أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ).^۱

امام عصر علیل^{علیه السلام} نیز به عنوان پرچمدار این قافله صالح، نه تنها خود صالح است بلکه أبا صالح (پدر شایستگان و صالحان) و نه تنها مصلح جزء، بلکه مصلح کل است.

از رسالت‌های یک خانواده آرمانی و اخلاقی تربیت نسل صالح و مصلح می‌باشد، در روایات از این خانواده‌ها به «بیوتات صالحه» یاد می‌شود و حضرت علی علیل^{علیه السلام} مالک اشتر را برای انتخاب کارگزاران سیاسی حکومت به انتخاب از چنین خانواده‌هایی سفارش می‌کنند.

با این تفصیل یک خانواده مهدوی لازم است:

- ✓ اولًاً خود از صالحان و شایستگان باشند.
- ✓ و ثانیاً در تربیت نسل صالح و مصلح بکوشند.

حاکم شدن چنین فرهنگی بر خانواده‌ها (و در نتیجه جامعه)، عامل مهمی جهت فراهم آوردن زمینه‌های ظهور حکومت اصلاحگرایانه مهدوی را فراهم می‌آورد و به عبارتی: «بهترین راه برای فراهم کردن زمینه ظهور مصلح کل، تربیت نسل صالح و مصلح در سنگر خانواده‌ها می‌باشد.»

۷. سلامت و بیداشت روانی

رسول خدا ﷺ می‌فرمایند:

(الصَّحَّةُ وَ الْفَرَاغُ يُعْمَلُانِ مَكْفُورَتَانِ).^۱

«تندرستی و فراغ خاطر دو نعمت پوشیده و ناشناخته‌اند.»

یکی از هدایای الهی بر انسان و جامعه بشری، سلامت روانی و جسمی است و از طرفی یکی از مشخصات حکومت و فرهنگ مهدوی، تأمین و تضمین و گسترش سلامتی روانی و جسمی آحاد جامعه می‌باشد.

در دولت کریمه مهدوی که روزگار عدالت گسترشی و حکومت فضیلت‌ها و زیبایی‌هاست، به برکت حضور و ظهور امام عصر علیله بیماریهای

جسمی، روحی و روانی انسان از بین می‌رود. امام سجاد علیه السلام در این خصوص فرمودند:

(إِذَا قَامَ قَائِمُنَا أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْ شِيعَتِنَا الْعَâفَةَ.)^۱

«چون قائم ما قیام کند، خداوند بیماری و اندوه را از شیعیان ما برمی‌دارد.»

از سوئی یکی از وظائف و رسالت‌های یک خانواده موفق وجود سلامت و بهداشت جسمی و روحی و تأمین و تضمین آن برای اعضاء خانواده می‌باشد، آری از این جهت نیز دنیای کوچک خانواده مهدی یاوران باید انعکاسی از ایده جهانی حضرت مهدی علیه السلام در کل جهان باشد و برای تحقق این منظور دو راهکار مؤثر پیشگیری و درمان وجود دارد که لازم است مورد توجه قرار گیرد.

۸. پاکی دلها از کینه و دشمنی

از جمله ره‌آوردهای حکومت مهدوی برای بشریت، شستشوی دلها از کدورتها، دشمنی‌ها، تعارضات و کینه‌های فتنه‌ها، چرا که اساساً ریشه بسیاری از فتنه‌ها قبل از برقراری حکومت امام زمان علیه السلام کینه‌ها و دشمنی‌های فتنه‌هاست.

حضرت علی علیه السلام فرمود:

✓ (سَبَبُ الْفِتْنَ الْحِقْدُ.)^۲

«علت فتنه‌ها، کینه‌توزی است.»

۱. مشکاة الأنوار، ص ۷۹

۲. ميزان الحكمة، ح ۴۰۵۲

نیز حضرتش علّت فتنه‌ها را کینه معرفی نموده و به پاک کردن دل از آن أمر کرده و می‌فرمایند: (طَهِّرُوا قُلُوبُكُمْ مِنَ الْجِحْدِ فَإِنَّهُ دَاءٌ مُوبِقٌ).^۱ «دل‌های خود را از کینه پاک کنید آن دردی مهلك است.»

پاک بودن دلها از کینه و یکدلی از سویی جزء زمینه‌های تحقّق حکومت مهدوی است، به گونه‌ای که امام زمان علیه السلام یکدلی شیعیان خویش را عاملی برای تحقّق ظهر می‌داند و در ضمن توقيعی به شیخ مفید(ره) می‌فرمایند:

(وَلَوْ أَنَّ أَشْيَا عَنَا وَفَقَهُمُ اللَّهُ لِطَاعَتِهِ عَلَى اجْتِمَاعٍ مِنَ الْقُلُوبِ فِي الْوِفَاءِ بِالْعَهْدِ عَلَيْهِمْ لَمَا تَأْخُرَ عَنْهُمْ إِيمَنُ بِلِقَائِنَا وَلَتَعَجَّلَتْ لَهُمُ السَّعَادَةُ بِمَشَاهَدَتِنَا....)^۲

«اگر شیعیان ما – که خداوند ایشان را در طاعتش موفق بدارد – در وفای به عهده که با ایشان داریم یکدل می‌شدند، دیدار ما از آنان به تأخیر نمی‌افتد و به زودی سعادت مشاهده ما نصیبیشان می‌گشت.»

و از سوئی این یکدلی و یکرنگی از نتایج درخشان دولت با برکت مهدوی است، زیرا با گذر از دوران غیبت و ظهور دولت حق، آفتاب گرم وجود امام، سردی ارتباطات و کینه‌ها را ذوب می‌کند، به طوری که نه تنها محبت در میان تمامی

۱. میزان الحکمة، ح ۴۰۴۷

۲. بحار، ج ۵۳، ص ۱۷۶

انسانها رواج پیدا می‌کند و کدورتها محو می‌گردد، بلکه عداوت میان حیوانات نیز از بین می‌رود.

حضرت علی علیه السلام در همین زمینه می‌فرمایند:

«زمانی که قائم ما قیام کند آسمان نزولات خود را فرو ریزد و زمین گیاهانش را برویاند و کینه و دشمنی از دلهای بندگان رخت بربرند و درندگان و چرندگان با هم بسازند، چندان که زنان زیور به سر عراق را تا شام می‌پیمایند و جز بر گیاه و سبزه گام نمی‌نهند و هیچ درنده‌ای آنان را آشفته و هراسان نمی‌کند»

در کنار توجه به این مؤلفه دولت کریمه مهدوی، توجه به یکی از مهمترین مؤلفه‌های خانواده با سعادت و موفق ضروری است و آن پاکی دلها از کینه‌ها و کدورت‌هاست.

تأکید بر عطوفت‌ورزی و یکدلی در محیط خانواده و در تنظیم روابط خانواده از جمله سفارشات معصومین علیهم السلام است، پیامبر اکرم ﷺ می‌فرمایند:

(قولُ الرَّجُلِ لِلْمَرْأَةِ أَتَى أُحْبَكَ لَا يَذْهَبُ مِنْ قَلْبِهَا أَبْدًا.) «اینکه مرد به همسرش بگوید: «من تو را دوست دارم» هیچگاه از (ذهن و) دلش بیرون نمی‌رود.»

یک خانواده مهدوی موظف است با یکدلی و تعمیق ارتباطات عاطفی بین اعضاء خانواده و دیگر دوستان اهل بیت علیهم السلام بکوشد تا از این راه با وحدت قلوب زمینه ظهور امام عصر علیهم السلام را فراهم آورد.

۹. مسئولیت پذیری و درد مردم داشتن (واحساس

مسئولیت نسبت به آینده)

ایده مهدویت عمدتاً ناظر به مقوله آینده‌نگری و تضمین سعادت نسل‌های آینده بشری می‌باشد، دکترین مهدویت مبشر آینده‌ای روشن برای فردای بشریت است، آینده‌ای زیبا با مؤلفه‌های عدالت، محبت، امنیت، تربیت و شکوفایی استعدادها. مهدویت یعنی احساس مسئولیت بین‌المللی و جهانی نسبت به انسان امروز و فردا و دغدغه اصلاح بشریت داشتن، رنج بشریت را احساس نمودن و از قالب «من» در آمدن و به «ما» اندیشیدن و به عبارت ساده‌تر، مهدویت یعنی طرحی جهانی برای شکوفائی انسانیت؛ بر این اساس ارتباطی تنگاتنگ بین فرهنگ و ایده مهدویت و انسجام، استحکام، اصالت و رسالت خانواده وجود دارد، چرا که یکی از مهمترین اهداف ازدواج مسئولیت پذیری نسبت به نسل آینده با تشکیل خانواده، تربیت نسل آینده، بسترسازی و ایجاد کانون پذیرایی برای نسل آینده همراه با سعادت، سلامت، عدالت، امنیت و دیانت است. در ازدواج اساساً انسان از قالب تنگ «خودگرایی» درآمده و به دنیای بزرگ «دگرگرایی» پا می‌گذارد. کانون خانواده «من» پرور نیست بلکه جمع محور و «ما» پرور است.

شهید مطهری حَمْدُ اللَّهِ در خصوص این ویژگی و رسالت خانوادگی می‌فرمایند:

«ازدواج تنها برای این نیست که زن و مرد از مصاحبত یکدیگر لذت بیشتری ببرند، ازدواج و تشکیل کانون خانوادگی ایجاد کانون پذیرائی نسل آینده است، سعادت نسل‌های آینده بستگی کامل دارد به وضع اجتماع خانوادگی. دست توانای خلقت برای ایجاد و بقاء و تربیت نسل‌های آینده، علایق نیرومند زن و شوهری را از یک طرف و علایق پدر و فرزندی را از طرف دیگر به وجود آورده است.»^۱

✓ «یک خصایص اخلاقی هست که انسان جز در مکتب تشکیل خانواده نمی‌تواند آنها را کسب کند. تشکیل خانواده یعنی یک نوع علاقمند شدن به سرنوشت دیگران. تا انسان زن نگیرد و بچه پیدا نکند و آن بچه شدیداً عواطف او را تحریک نکند و مثلاً در موقعی که مریض می‌شود و او را به هیجان نیاورد، یا مثلاً لبخند بچه در او اثر نگذارد، [علاقمند شدن به سرنوشت دیگران در او پدید نمی‌آید] با مطالعه کتاب، این امر در او پیدا نمی‌شود.

تجربه نشان داده است که اخلاقیون و ریاضت‌کش‌ها که این دوران را نگذرانده‌اند، تا آخر

عمر یک نوع خامی و یک نوع بچگی در آنها وجود داشته است و یکی از علل اینکه در اسلام ازدواج یک امر مقدس و یک عبادت تلقی شده همین است.»

✓ «ازدواج اولین مرحله خروج از خود طبیعی فردی و توسعه پیدا کردن شخصیت انسان است. بعد از ازدواج، وقتی می‌خواهیم کار کنیم، برای من تنها نیست، آن «من» تبدیل به «ما» می‌شود به طوری که انسان آنقدر به سرنوشت خانواده علاقمند است که به سرنوشت شخص خودش نیست، و رنج می‌برد تا آنها در آسایش باشند. این یک درجه از «خود» است.»^۱

✓ «ازدواج اولین قدمی است که انسان از خودپرستی و خود دوستی به سوی غیر دوستی برمی‌دارد. تا قبل از ازدواج، فقط یک «من» وجود داشت و همه چیز برای «من» بود. اولین مرحله‌ای که این حصار شکسته می‌شود، یعنی یک موجود دیگری هم در کنار این «من» قرار می‌گیرد و برای او معنی پیدا می‌کند، کار می‌کند، زحمت می‌کشد، خدمت می‌کند نه برای «من» بلکه برای او، در ازدواج است (در ازدواج ملاک عشق است، ازدواج بی‌محبت را نمی‌گوییم). بعد که دارای فرزندان می‌شود، دیگر «او» اوها می‌شود، و گاهی آنچنان

۱. تعلیم و تربیت از نگاه اسلام، ص ۱۶۸

«او»‌ها می‌شود که کم‌کم این «من» بیچاره فراموش می‌شود و همه‌اش می‌شود «او» و «او»‌ها. و اینها قدم‌های اولی است که انسان از حالت «من» و خودخواهی خارج می‌شود و به سوی غیر دوستی می‌رود و «او» هم مورد توجهش قرار می‌گیرد.^۱

۱۰. دوستی، عشق و محبت

بانگاهی به زندگی و روابط بشریت امروز، می‌توان دریافت که یکی از نیازهای اساسی او، محبت و عشق حقیقی و پایدار برأساس پشتونه‌های الهی انسانی نه با انگیزه‌های شهوانی، هوسرانی و منفعت جویانه است.

جهان امروز، جهان جنگ و خونریزی و جهانی است که در آن برای اداره بزرگترین و خطرناکترین جنگ‌های تاریخ، آمادگی نظامی وجود دارد. بیشترین هزینه‌های کشورهای پیشرفته و حتی کشورهای در حال توسعه، هزینه‌های نظامی است و این در حالی است که سخت‌ترین درد بشریت امروز، ابتلاء به استعمار و بی‌رحمی، وحشیگری، استبداد نظامی، استیلاه طلبی نظامی و نظامی‌گری و إشغال است. امروزه روابط انسانی و روابط میان دولتها و حکومتها، برأساس قدرت نظامی و توان تسليحاتی و برأساس داشتن خطرناکترین سلاحها و جنگ‌افزارها، تنظیم می‌گردد و اگر از محبت و

عشق نیز سخنی گفته می‌شود با انگیزه‌های منفعت جویانه، فریب کارانه و براساس اصل لذت‌پرستی است.

در نقطه مقابل یکی از مؤلفه‌های حکومت مهدوی، رفع هراس از جهان، مبارزه با قلدریها و ناامنی‌ها و دشمنی‌ها و تبدیل روابط خصمانه به یک روابط دوستانه برآساس محبت و عشق و دوستی خالصانه و انسانی و بلکه الهی است، چرا که أساساً امام مظهر دوستی و دوستی آفرینی و منبعی سرشار از عشق است. او موجودی دوست داشتنی و انسانی حامل رحمت برای انسانیت و همه جوامع بشری است، زیرا محبت خالص و بی‌شایبه، یک نیاز کلیدی برای انسان است. حضرت رضا^{علیه السلام} در ضمن روایتی طولانی، در معرفی شخصیت امام می‌فرمایند:

(الإِمَامُ الْأَمِينُ الرَّفِيقُ وَ الْوَالِدُ الشَّقِيقُ وَ الْأَخُونُ الشَّقِيقُ وَ مَفْرَعُ الْعِبَادِ فِي الدَّاهِيَةِ).^۱

«امام یاری امین و پدری مهربان و برادری دلسوز و پناهگاه بندگان در حوادث ناگوار است.» شهید مطهری در مورد این نیاز و تأثیرات آن می‌فرمایند:

«بشر به اکسیر محبت نیکان و پاکان ساخت نیازمند است که محبت بورزد و محبت پاکان او را

۱. کمال الدین و تمام النعمة، ج ۲، ص ۹۷۸

با آنها همرنگ و هم‌شکل قرار دهد... تأثیر نیروی محبت و ارادت در زایل کردن رذائل اخلاقی از دل، از قبیل تأثیر مواد شیمیائی بر روی فلزات است. مثلاً یک کلیشه‌ساز با تیزاب اطراف حروف را از بین می‌برد نه با ناخن و یا سر چاقو و یا چیزی از این قبیل. اما تأثیر نیروی عقل در اصلاح مفاسد اخلاقی مانند کار کسی است که بخواهد ذرات آهن را از خاک با دست جدا کند، چقدر رنج و زحمت دارد؟ اگر یک آهنربای قوی در دست داشته باشد ممکن است با یک گردش همه آنها را جدا کند. نیروی ارادت و محبت مانند آهنربا صفات رذیله را جمع می‌کند و دور می‌ریزد.^۱

بر این اساس به یک نقطه تلاقی دیگر و به یک وجه مشترک دیگری بین فرهنگ مهدویت و فرهنگ خانواده می‌رسیم، چرا که یکی از کارکردهای مهم نظام خانواده تبادل عشق و محبت و تشکیل کانونی برای دوست داشتن و دوست داشته شدن، محب بودن و محبوب بودن است.

قرآن کریم می‌فرماید:

(وَ مِنْ آيَاتِهِ أَنَّ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنفُسِكُمْ أَزْواجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَ جَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَ رَحْمَةً...)^۲

«از نشانه‌های خدا این است که برای شما همسرانی

۱. جاذبه و دافعه علی علیل، ص ۷۰

۲. روم ۲۱۱

از جنس خودتان آفرید تا بدان آرامش یابید و در میان شما مهربانی و رحمت قرار داد...»

شهید مطهری(ره) در توضیح این کارکرد خانواده می فرمایند:

« وجود زن باید از وجود مرد عواطف و احساسات بگیرد تا بتواند فرزندان را از سرچشمہ فیاض عواطف خود سیراب کند. مرد مانند کوهسار است و زن به منزله چشمہ و فرزندان به منزله گلها و گیاهها. چشمہ باید باران کوهساران را دریافت و جذب کند تا بتواند آنرا به صورت آب صاف و زلال بیرون دهد و گلها و گیاهها و سبزهها را شاداب و خرم نماید. اگر باران به کوهساران نبارد یا وضع کوهسار طوری باشد که چیزی جذب زمین نشود، چشمہ خشک و گلها و گیاهها می میرند. پس همان طوری که رکن حیات دشت و صحراء، باران و بالاخص باران کوهستانی است، رکن حیات خانوادگی احساسات و عواطف مرد نسبت به زن است.^۱

۱۱. دانش محوری

از برترین کمالات یک انسان تکامل طلب، دانش‌اندوزی و دانش‌پژوهی، دوستی علم و عالم، ترویج علم و تنظیم امور فردی و اجتماعی برأساس مطالعات دقیق و علمی است. پیامبر اکرم ﷺ در

روايتها می فرمایند:
 (أَعُذُّ عالماً أَوْ مُتَعِلِّماً أَوْ مُسْتَمِعاً أَوْ مُجِبَاً لَهُمْ و
 لَا تَكُنْ الْخَامِسَ فَتَهْلِكَ).^۱

«هر بامداد، یا دانشمند یا دانشآموز یا گوش
 دهنده به علم و یا دوستدار ایشان (علم و علماء) باش و
 پنجمین کس مباش که هلاک می گردد.»

نقشه فرهنگی دوره طلائی حکومت مهدوی که
 نقطه اوج تکامل بشری است برأساس عوامل
 تکاملی انسان، همچون وفور دانش، عقلانیت،
 خردورزی، محبت، عشق و... طراحی شده است.

دوران حکومت امام زمان علیه السلام دوران انفجار
 علمی است، چنانچه امام صادق علیه السلام فرمودند:

«علم و دانش، بیست و هفت حرف است و همه
 آنچه پیامبران آورده‌اند، تنها دو حرف آن است و مردم
 تاکنون جز با آن دو حرف (حروف‌های دیگر) آشنایی
 ندارند و هنگامی که قائم مقاومت کنند، بیست و پنج
 حرف دیگر را بیرون آورده، آن را بین مردم نشر و
 گسترش می‌دهد و آن دو حرف را نیز ضمیمه می‌کند و
 مجموع بیست و هفت حرف را در میان مردم منتشر
 می‌سازد.»^۲

در کنار فرهنگ مهدویت یکی از رسالت‌های هر
 خانواده، علم‌اندوختی و تشویق یکدیگر به

۱. بحارالأنوار، ج ۱، ص ۱۹۵

۲. همان، ج ۵۲، ص ۳۳۶

دانش پژوهی و ارتقای سطح علمی و تبدیل خانه به مکتب خانه و محیطی آکادمیک می‌باشد، چنانچه حضرت علی علیہ السلام می‌فرمایند:

(مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِطَلَبِ الْعِلْمِ.)^۱

«فرزندانتان را به علم آموزی أمر کنید.»

در روایات آموزش این موارد به فرزندان سفارش شده است:

۱. قرآن آموزی و آموختن سواد و کتابت

پیامبر ﷺ فرمودند:

(حَقُّ الْوَلَدِ عَلَى وَالِدِهِ أَنْ يُعْلَمَهُ الْكِتَابُ.)^۲

«حق فرزند بر پدر این است که (پدر) او را کتاب (قرآن یا کتابت) بیاموزد.»

۲. آموزش روایات معصومین ؑ

امام صادق علیه السلام فرمودند:

(بَاذِرُوا أَحَدَائِكُمْ بِالْحَدِيثِ قَبْلَ أَنْ تَسِّقَكُمْ إِلَيْهِمُ الْمُرْجِئَةُ.)^۳

«به جوانانتان حدیث بیاموزید قبل از آنکه (مکتب انحرافی) مرجهٔ بر شما نسبت به آنها پیشستی کنند.»

۳. آموزش حرفه و صنعت

(عنه ﷺ - لِمَا سُئِلَّ عَنْ حَقِّ الْوَلَدِ - ... وَ تَضَعَّهُ

۱. میزان الحکمة، ح ۲۲۷۵۱

۲. مستدرک، ج ۱۵، ص ۱۶۹

۳. التهذیب، ج ۸، ص ۱۱۱

مَوْضِعًا حَسَنًا).^۱

«پیامبر ﷺ در پاسخ به سؤال از حق فرزند فرمود: ... و اینکه شغل و حرفة خوب به او بیاموزی.»

بر همین اساس یکی از رسالت‌های خانواده‌های مهدوی و زوجهای امام زمانی، علم‌اندوختی و تربیت فرزندان علم دوست و عالم دوست است.

★ راهکارهای علم محوری در خانه و خانواده:

۱. اختصاص یک اتاق برای مطالعه و کار

علمی در کنار اختصاص اتاق‌هایی به نام اتاق خواب، پذیرایی یا نشیمن

۲. فضاسازی مثبت خانه جهت علم اندوختی

و تهیه لوازم مطالعه همچون میز مطالعه، چراغ مطالعه و ایجاد فضای سکوت و آرامش

۳. اختصاص بخشی از هزینه خانوار جهت

خرید کتابهای مناسب و مجلات علمی و

دینی و تهیه کتب مهدویت

۴. عادت دادن خود و فرزندان به مطالعه

۵. عادت دادن خود و فرزندان به تحصیل،

کار علمی، پژوهش و کسب مدارج بالای

علمی

۶. احترام به علم و عالم و ارتباط با دانشمندان

۷. مطالعه زندگی نامه فرهیختگان و عالمان

۸ ترتیب دادن سفرهای علمی خانوادگی،
مانند بازدید از دانشگاهها، حوزه‌های
علمیه، مراکز علمی و پژوهشی، کتابخانه‌ها
و دیدار عالمان فرزانه و اندیشمند.

۱۲. شجاعت و دلاوری

یکی از اصول مهم تربیتی و ارزیابی شخصیت افراد، ارزیابی دلاوری، خطرپذیری و شجاعت آنان می‌باشد. در بین فضیلتها و ارزش‌های اخلاقی – انسانی، شجاعت یکی از برترین و کلیدی‌ترین فضائل است.

امیرالمؤمنین علی علیه السلام در این باره می‌فرمایند:

(الشُّجَاعَةُ عِزٌّ حَاضِرٌ) ^۱

«شجاعت و دلیری عزتی است حاضر (و آمده)»
فرهنگ مهدویت، فرهنگ دلاوری و مردانگی و شجاعت و مكتب شجاع پروری و آفرینش جرأت ورود به صحنه‌های خطر است، به همین دلیل در توصیف اصحاب امام عصر علیه السلام از ناحیه امام علی علیه السلام آمده است که فرمودند:

(وَ يَضْعُ يَدَهُ عَلَى رُءُوسِ الْعِبَادِ فَلَا يَبْقَى مُؤْمِنٌ
إِلَّا صَارَ قَلْبُهُ أَشَدُّ مِنْ زُبَرِ الْحَدِيدِ وَ أَعْطَاهُ اللَّهُ قُوَّةً
أَرْبَعِينَ رَجُلًا...) ^۲

[(در آن زمان) دست رحمتش را بر سر بندگان قرار

۱. غرالحكم، ص ۲۵۹

۲. الخرائح و الجراح، ج ۳، ص ۱۱۵۰

می‌دهد و مؤمنی باقی نمی‌ماند مگر اینکه قلبش از پاره آهن گداخته شده، سخت‌تر می‌شود و خداوند نیروی چهل مرد را به او می‌دهد.]

از این منظر می‌توان به یکی از نقاط مشترک بین دو فرهنگ مهدوی و خانواده دست یافت. همانطور که تشکیل حکومت عدالت‌گستر مهدوی نیازمند وجود مردانی شجاع و دلاور است و به طور یقین تربیت چنین سربازانی از کانون تربیتی خانواده شروع می‌گردد؛ برای تربیت نسلی شجاع و مؤمن، انتخاب همسری با این خصیصه و از خانواده‌ای نجیب و شجاعپرور، ضروری می‌نمایاند، زیرا براساس قانون وراثت، صفات شخصیتی والدین به نسل‌های بعدی منتقل می‌گردد و از این‌رو امیرالمؤمنین علی علیه السلام پس از شهادت حضرت زهرا علیه السلام، برای انتخاب همسر مسئله را با برادرش عقیل – که از نسب‌شناسان معروف عرب بود – درمیان گذاشت و فرمود:

«زنی برایم خواستگاری کن که از نسل مردان شجاع عرب باشد تا با او ازدواج کنم و از او فرزندانی سوارکار و شجاع متولد گردد.» عقیل گفت: درباره فاطمه دختر حزم بن خالد کلابیه چه نظر داری؟ همانا درمیان عرب سوارکارانی شجاع‌تر و بهتر از نیاکان او سراغ ندارم.^۱

نتیجه این ازدواج چهار فرزند پسر از ام البنین بود که هر یک به عنوان سربازانی فداکار برای قیام امام حسین در کربلا ذخیره شدند.

زن و مرد باید هم خود شجاع باشند و هم شجاع پروری کنند، زیرا نسل شجاع و دلیر است که می‌تواند به عنوان برترین پشتیبان برای نهضت‌های اصلاحی و الهی مانند نهضت و قیام حضرت مهدی علی‌الله‌ی السلام به شمار آید.

شهید مطهری علی‌الله‌ی السلام در خصوص ارزش شجاعت و عدم اختصاص آن به مرد یا زن می‌فرمایند: «شجاعت به عنوان خُلق روحی که به اصطلاح معروف یعنی قوت قلب داشتن و نترس بودن و خود را نباختن در مقابل دیگران، برای مرد ممدوح است، برای زن هم ممدوح است. هیچ وقت اسلام نمی‌گوید که مرد خوب است شجاع و قوى القلب باشد ولی زن خوب است ترسو باشد. به چه دلیل؟ به دلیل اینکه اولاً آنچه ما در باب مدح شجاعت و مذمت جبن داریم که زیاد است اختصاص به زن و مرد ندارد، هم در مورد مرد است و هم در مورد زن، و ثانياً سیره زنان مسلمین این است که همیشه شجاع بوده‌اند، یعنی زنان شجاع مسلمین مورد تمجید قرار گرفته‌اند، چون «شجاعت» یعنی نترس بودن و باک نداشتن و اینکه انسان در مقابل خطر که قرار می‌گیرد فکر جان یا مال، او را نترساند و

عقب نشینی نکند، فداکار باشد، حاضر باشد از جانش، از مالش و از حیثیتش بگذرد و در مقابل دشمن بایستد.^۱

۱۳. خردورزی و تربیت عقلانی

در دولت حضرت مهدی علیه السلام، در کنار دین محوری، عقل محوری و عقل باوری و تربیت و شکوفائی خرد بشری، از مهمترین اصول و خط مشی هاست؛ این دوران را بدون اغراق می‌توان دوران تکامل عقل و حکومت عاقلان و حاکمیت عقل نامید، چرا که در دوره پر برکت ظهر امام زمان علیه السلام، عقول بشری از چنگال هوی‌ها و هوس‌های شیطانی و حیوانی نجات می‌یابد و راه تکامل و اوچ را پیش می‌گیرد.

مقایسه‌ای اندک بین فضای دنیای قبل از ظهرور که هوس در آن حاکم است و دنیای بعد از ظهرور که زمان حکمرانی عقل است، وضعیت انسان را در دو دوره روشن‌تر می‌کند.

در دوره قبل از ظهرور که عقول بشری در غل و زنجیر هوس گرفتار آمده، انسانهای گرفتار از جایگاه الهی خویش فاصله‌ای بسیار دارند. قرآن در وصف بدترین انسانها می‌فرماید:

(إِنَّ شَرَّ الدُّوَابِ عَنْ دِلْلَهِ الصُّمُ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا

یَعْقِلُونَ.)^۱ «همانا بدترین جنبندگان نزد خداوند، افراد کرو لالی هستند که (نه گوش شنیدن حق دارند و نه زبان گفتن حق و) تعقل نمی‌کنند.»

اما در دوره ظهور امام عصر علیهم السلام، عقول بشریت به منتهی کمال خود می‌رسد.

حضرت باقر علیهم السلام می‌فرمایند:

(إِذَا قَامَ قَائِمُنَا وَضَعَ يَدَهُ عَلَى رُءُوسِ الْعِبَادِ فَجَمَعَ بِهَا عُقُولَهُمْ وَكَمَّلَتْ بِهَا أَخْلَامَهُمْ.)^۲

«هنگامی که قائم ما ظهور می‌کند، دست (معجزه‌آسای) خود را روی سر مردم می‌گذارد و بدان وسیله عقول آنها جمع و افکارشان کامل می‌گردد.»

از دیگر سو، در دنیای کوچک خانواده هم عقل محوری و تربیت عقلانی یکی از مهمترین رسالتها و مسئولیتهاست و به همین دلیل به یک نقطه تلاقی و وجه مشترک دیگر بین دو فرهنگ مهدوی و خانواده یعنی عقل محوری و تربیت نسلی خردورز می‌رسیم.

پیامبر اکرم علیهم السلام در خصوص انتخاب همسری خردمند و پرهیز از وصلت با افراد احمق می‌فرمایند:

(إِيَّاكُمْ وَتَزَوَّجُ الْحَمَقاءَ فَإِنَّ صُحَبَّتَهَا ضَيْاعٌ

۱. انفال ۲۲

۲. بحار الانوار، ج ۵۲ ص ۳۲۸

وَوُلَدُهَا خِبَابُ).^۱

«از ازدواج با زن احمق بپرهیزید، زیرا هم‌نشینی با او تباہی است و فرزندانش کفتار صفت می‌شوند.»

۱۴. آرمان‌گرایی

ایده مهدویت به عنوان عظیم‌ترین آرمان جهانی در طول تاریخ، مورد نظر ادیان، اندیشمندان، نویسنده‌گان و هنرمندان قرار گرفته است، آرمانی بزرگ مبنی بر برقراری مدنیه فاضله که به مشخصات و برنامه‌های این آرمان شهر مهدوی در برخی از آیات قرآنی و روایات اهل بیت علیهم السلام اشاره شده است.

(الَّذِينَ إِنْ مَكَثُوا فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمْرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ).^۲ «همان کسانی که هر گاه در زمین به آنها قدرت بخشیدیم، نماز را بروپا می‌دارند و زکات می‌دهند و أمر به معروف و نهی از منکر می‌کنند و پایان همه کارها از آن خدادست.»

امام باقر علیه السلام در تفسیر آیه فوق می‌فرمایند:

«این آیه مربوط به آل محمد یعنی مهدی علیه السلام و أصحابش است که خداوند آنها را مالک شرق و غرب می‌کند و دین را به وسیله او بر تمام ادیان پیروز می‌نماید و باطل و دین‌های ساختگی را به همت او و

۱. میزان الحکمة، ح ۷۸۵۹

۲. حج ۴۱

یارانش از میان برمی‌دارد، چنانچه پیش از ظهور او سفاهت و نادانی پرده بر روی حق و حقیقت کشیده است، به طوری عدالت گسترش می‌یابد که اثری از ظلم باقی نمی‌ماند، أمر به معروف و نهی از منکر می‌کنند و عاقبت امور در اختیار خداست.^۱

امام عصر علیله قیام خود را از مسجد الحرام شروع می‌کنند و مرکز حکومت خویش را مسجد کوفه قرار می‌دهند و در احیاء و پاکسازی مساجد از تجملات دنیوی و امور زائد تلاش می‌نمایند؛ همچنین حضرتش همه فروع به زمین مانده الهی چون نماز، زکات، خمس، امر به معروف، نهی از منکر و... را احیاء می‌نمایند.

همچنین از جمله مشخصات یک خانواده موفق و معنوی می‌توان به آرمان خواهی و آرمان گرایی آن اشاره نمود که این خصلت، یکی از وجوه مشترک فرهنگ و تمدن مهدوی با فرهنگ یک خانواده مسلمان است.

در روایات اهل بیت علیله در تفسیر آیه شریفه: (...قُوا أَنفُسَكُمْ وَ أَهْلِيْكُمْ نَارًا...)^۲ آمده است:

«امام باقر علیله فرمود: مردی بر پدرم وارد شد و گفت: خدا تو را رحمت کند، من برای اهل و خانواده‌ام حدیث گفته و سخن می‌گویم (گفتار خدا و رسول را به ایشان

۱. بحارالأنوار، ج ۲۴، ص ۱۶۵

۲. تحریم ۶۱

می گوییم، چگونه است؟) پدرم فرمود: آری خوب کاری است، چرا که خداوند می فرماید: «ای کسانی که ایمان آورده اید خود و خانواده خویش را از آتشی که هیزم آن انسانها و سنجکه است نگه دارید» و همچنین می فرماید: «أهل و خوشاوندان خود را به نماز امر نموده و بر آن صبر و شکریابی داشته باش.»^۱

✓ عن سلیمان بن خالد قال: قلت لأبی عبد الله علیه السلام: إِنَّ لِي أَهْلَ بَيْتٍ وَ هُمْ يَسْمَعُونَ مِنِّي، أَفَأَدْعُوكُمْ إِلَى هَذَا الْأَمْرِ؟ فَقَالَ: نَعَمْ إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ يَقُولُ فِي كِتَابِهِ: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوَا أَنفُسَكُمْ وَ أَهْلِيْكُمْ نَارًا وَ قُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ.»^۲

«سلیمان بن خالد می گوید من به امام صادق علیه السلام گفتم: من خانواده ای دارم که از من حرف شنوی دارند، آیا آنها را به این امر (ولایت) دعوت کنم؟ فرمود: آری به راستی که خدای عزوجل در کتابش می فرماید: «ای کسانی که ایمان آورده اید خود و خانواده خود را از آتشی که هیزم آن انسانها و سنجکه است نگه دارید.»

[چون آیه: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوَا أَنفُسَكُمْ وَ أَهْلِيْكُمْ نَارًا» نازل شد، مردم پرسیدند: چگونه خود و خانواده هایمان را حفظ کنیم؟ حضرت صادق علیه السلام فرمودند: کار نیک و خیر انجام دهید و خانواده خود را نسبت به آن عمل تذکر دهید و آنها را بر اطاعت الهی

۱. مستدرک الوسائل، ج ۱۲، ص ۲۰۰

۲. بحار الأنوار، ج ۷۱، ص ۸۷

تربیت و ادب کنید. سپس امام صادق علیه السلام فرمودند: به درستی که خدای متعال به پیامبرش می‌فرماید: «خانواده خود را به نماز فرمان ده و بر انجام آن شکیبا باش» و (در جای دیگر) می‌فرماید: «و در این کتاب (آسمانی) از اسماعیل نیز یاد کن. چرا که او در وعده‌هایش صادق و رسول و پیامبری (بزرگ) بود* و او همواره خانواده‌اش را به نماز و زکات فرمان می‌داد و همواره مورد رضایت پروردگارش بود.»

حکومت مهدوی در پی تشكیل جامعه بزرگ فاضله و خانواده در پی تشكیل جامعه کوچک فاضله است و به عبارتی هر دو در پی ایجاد فضایی با محوریت ارزش‌های آسمانی و الهی هستند تا در این فضا، انسانها بتوانند بدون هیچ مانع و سدّی، مسیر تکامل و رسیدن به اوج قله‌های انسانیت را طی نمایند.

ویژگیهای یک خانواده آرمانی:

۱. خدائی خواهی و اخلاص

۲. مردم دوستی و سخاوت بلکه ایثار و

فداکاری

۳. جهاد و شهادت طلبی

۴. تربیت فرزندانی آرمانی و ارزش‌گرا

۵. پرداخت خمس و زکات و صدقات /

۶. هم‌پیمانی با اهلیت علیهم السلام و ارتباط معرفتی و

قلبی با ایشان

۷. اهمیت دادن به عبادات و احکام دینی در محیط خانه و نظارت مؤثر و منطقی بر فضای محیط پیرامونی
۸. معنویت‌گرایی و تنزه از هر گونه معصیت و حرام و سحرخیزی
۹. فرهنگی بودن اعضای خانواده و حاکم بودن علم و عرفان در زندگی
۱۰. خدمت به دین و خلق خدا بدون کوچکترین چشم‌داشت مادی
۱۱. تحمل سوء اخلاق درازمدت همسر یا شوهر برای کسب رضایت الهی و تن ندادن به طلاق...
- برای داشتن یک زندگی آرمانی و خداپسند، انتخاب آرمانهای والا و آخرتی اصلی مهم است که بجاست در تحصیل آن تلاش شود.
- ۱۵. شرك زدائی**

از جمله اهداف مشترک نظام حکومتی امام عصر علیله و نظام ایده‌آل خانواده، شرك‌زدایی، نشر توحید و موحدپروری است. قرآن کریم مهمترین رسالت انبیای الهی را در مرحله اول مبارزه با شرك و پاکسازی اذهان، قلوب و جوامع انسانی از مظاهر بت‌پرستی و شرك و در مرحله دوم آشناسازی بندگان با خداوند و صفات او و حرکت حول کلمه توحید‌معرفی می‌نماید. قرآن می‌فرماید:

(وَ لَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَاجْتَبِئُوا الطَّاغُوتَ...)^۱

«ما در هر آقتی رسولی برانگیختیم که خدای یکتا را بپرستید و از طاغوت اجتناب کنید.»

همانگونه که حضرت ابراهیم به عنوان پدر امت، بت‌شکنی می‌کرد و با استدلال و مناظرات علمی، مردم را به سوی توحید فرا می‌خواند و همانگونه که پیامبر ﷺ و امیر المؤمنین علیهم السلام به عنوان پدران امت اسلامی کعبه را از لوث وجود بتها و بت‌پرستان پاک نمودند، حضرت ابا صالح المهدی علیهم السلام نیز که پیرو رسالت جمعی انبیا و عصارة همه پیامبران و اولیای الهی است، به تخریب بناهای شرک و نفاق می‌پردازد و برای همیشه بساط بت‌پرستی را از روی زمین برمی‌چیند. در دعای شریف ندبه می‌خوانیم:

(أَيْنَ هَادِمُ أَبْنِيَةِ الشَّرِكِ وَ النَّفَاقِ)

«کجاست آن نابود کننده بناهای شرک و نفاق»

امام مهدی علیهم السلام و یاران ایشان از عالیترین مقامات توحیدی برخوردارند و لحظه‌ای شرک و شک در ذات الهی به وجود آنان راه نمی‌یابد، آنگونه که امام صادق علیهم السلام در وصف این دلاور مردان می‌فرماید:

(رَجَالٌ كَانُوا قُلُوبُهُمْ رُبَّرُ الْحَدِيدِ لَا يَشُوُّبُهُمْ شَكٌّ
فِي ذَاتِ اللَّهِ).^۲

«مردانی که دلهای آنان مانند پاره‌های آهن است و شگی در ایمان به خدا در دلهای آنان راه ندارد.»

رسالت اصلی و اساسی مهدی علی‌الله^ع و مهدی یاوران، بسط توحید در سرتاسر گیتی است. امام صادق علی‌الله^ع می‌فرمایند:

(إِذَا قَامَ الْقَائِمُ لَا يَبْقَى أَرْضٌ إِلَّا نُودِيَ فِيهَا شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ.)^۱

«زمانی که قائم علی‌الله^ع قیام کند سرزمینی باقی نمی‌ماند که در آن ندای شهادت «خدایی جز الله نیست و محمد پیامبر خدادست» بلند نشود.»

در همین راستا به عنوان یک رسالت خانوادگی قرآن کریم با معرفی حضرت لقمان به عنوان پدری حکیم که برای تربیت فرزندی نمونه تلاش می‌کند، آموزش توحید و اجتناب از شرک را جزء اولین برنامه‌های وی معرفی می‌کند:

(يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشَّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ.)^۲

«ای پسرم! چیزی را همتای خدا قرار مده که شرک ظلم بزرگی است.»

همچنین حضرت ابراهیم در بخش رسالت خانوادگی خود پدر و قوم خود را به دوری از بت‌پرستی دعوت می‌کند برای خود و فرزندانش، پاکی و تنزه از بت‌پرستی را از خدا طلب می‌کند:

۱. بحارالأنوار، ج ۵۶ ص ۳۴۰

۲. لقمان ۱۳۱

✓ (وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأً إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ
مَا تَعْبُدُونَ).^۱ «وَبَرَأَنَّ خَبْرَ إِبْرَاهِيمَ رَأْخَوانَ، هَنَّگَامِی
كَهْ بَهْ پَدَرَ وَ قَوْمَشْ گَفَتْ: چَهْ چِیزْ رَأْمَیْ پَرْسَتِید؟»
✓ (وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا
وَاجْنُبْنِی وَبَنِیَ أَنْ تَغْبَدَ الْأَصْنَامَ).^۲
[وَ «بَهْ يَادَ أَوْرِيد» زَمَانِی رَأْ کَهْ إِبْرَاهِيمَ گَفَتْ:
پَرْوَرَدَگَارَا اِینَ شَهْرَ (مَکَهْ) رَأْ شَهْرَ أَمَنِی قَرَارَ دَهْ وَ مَنْ وَ
فَرْزَنْدَانِم رَأْ اِزْ پَرْسَتِشْ بَتَهَا دَورَ نَگَهَدارَ.]

۱۶. بسط و نشر کلمهٔ توحید

یکی از رسالت‌های مهم خانوادگی، تشکیل خانه و
خانواده‌ای توحید محور و تربیت نسلی موحد و
ذاکر خداداست، چنانچه خداوند محل پرورش
بهترین بندگان و مصاديق نورالله را بیوت شمرده و
می‌فرماید: (فِي بَيْوَتٍ أَذْنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَ يُذْكَرَ فِيهَا
اسْمُهُ يَسْبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوٍّ وَ الْآصَالِ).^۳

[(اِین مردان الله) در خانه‌هایی هستند که خداوند
اذن فرموده رفت (مقام) یابند، خانه‌هایی که نام خدا
در آنها برده می‌شود و صبحگاهان و شامگاهان در آن
تسبیح خدا را می‌گویند.]

روایات اهل بیت علیهم السلام در خصوص رسالت آموزش
توحید به فرزندان به عنوان اولین درس زندگی و

:

۱. شعراء / ۶۹ و ۷۰

۲. ابراهیم / ۳۵۱

۳. نور / ۳۶۱

بندگی تأکید فراوان دارد. امام سجاد علیه السلام می‌فرمایند:

(أَنَّكَ مَسْئُولٌ عَمَّا وَلَيْتَهُ بِهِ مِنْ حُسْنِ الْأَدْبِ وَ
الدَّلَالَةِ عَلَى رَبِّهِ عَزَّوْجَلَ.)^۱ «و تو در تربیت او از
حسن ادب و توجه به خدا مسئولی.»

ابن عباس از پیامبر ﷺ روایت می‌کند:

(إِفْتَحُوا عَلَى صِبَّيَا نِكَمْ أَوْلَ كَلِمَةٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ.)^۲
«اولین کلمه‌ای که به فرزندانتان می‌آموزید «کلمه
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» باشد.»

همچنین پیامبر گرامی ﷺ در روایتی دیگر
می‌فرمایند:

(إِذَا أَفْصَحُوا أَوْلَادَكُمْ فَعَلَّمُوهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ.)^۳
«وقتی فرزندانتان زبان به سخن گشودند به آنها «لا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» را یاد دهید.»

و نیز در بیان پاداش این عمل می‌فرمایند:

(مَنْ رَبِّي صَغِيرًا حَتَّىٰ يَقُولَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَمْ
يُحَاسِبْهُ اللَّهُ).^۴

«هر کس کودکی را تربیت کند تا اینکه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
بگوید، خداوند روز قیامت او را محاسبه نخواهد کرد.»

تذکر: جایگاه بحث توحید و شرك تا آنجا
اهمیت دارد که اگر پدر و مادر که در دین اطاعت

۱. مکارم الأخلاق، ص ۴۲۱

۲. کنز العمال، ج ۱۶، ص ۴۴۱

۳. همان، ج ۱۶، ص ۴۴۰

۴. همان، ج ۱۶، ص ۴۵۶

آنان واجب شمرده شده، در صورت دعوت به شرک دیگر اطاعت‌شان واجب نخواهد بود، قرآن می‌فرماید: (وَ إِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تَشْرَكَ بِّيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا...)^۱

«و هر گاه آندو تلاش کنند که تو چیزی را شریک من قرار دهی که از آن آگاهی نداری، از ایشان اطاعت ممکن.»

۱۷. کرامت انسانی و کریم پروری

یکی از وجوه مشترک فرهنگ مهدویت و فرهنگ خانواده، کرامت محوری و اهمیت ویژه دادن به کرامت انسانها و تربیت افرادی کریم و بزرگوار است.

✓ کرامت در لغت عبارت است از: «بزرگواری و نزاهت از پستی و فرومایگی و برخورداری از اعتلای روحی»^۲

شهید مطهری(ره) در همین زمینه می‌فرمایند: «مسئله کرامت نفس و یا عزّت نفس و تعبیراتی امثال اینها که در متون تعلیمات اسلامی وارد شده است و گفته شد این خود مسئله‌ای است که کمتر مورد توجه واقع شده و یا أساساً مورد توجه واقع نشده است و حال آن که ما ریشه و مبنا و زیربنای اخلاق اسلامی را از همین جا می‌توانیم استنباط و

۱. لقمان ۱۵۱

۲. سیری در تربیت اسلامی، دلشاد تهرانی، ص ۲۱۸

استخراج کنیم، از نوعی بازگشت دادن انسان به خود و متوجه کردن او به شرافت و کرامت ذاتی خویش...»^۱

آیه: (وَ لَقَدْ كَرَّمْنَا بْنَى آدَمَ وَ حَمَلْنَا هُمْ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ رَزَقْنَا هُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَ فَضَّلْنَا هُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا) «ما مکرم داشتیم بُنی آدم را...» گرامی داشتن دوجور است. یک وقت مثل گرامی داشتن انسانی است انسان دیگر را. این برمی‌گردد به یک امر قراردادی و اعتباری؛ مثلاً وقتی که شما وارد منزل من می‌شوید، من دوجور عکس العمل می‌توانم داشته باشم: یکی اینکه چندان اعتنایی به آمدن و رفتن شما نکنم و دوم اینکه با شما در عمل محترمانه رفتار کنم و تواضع نمایم. ولی وقتی که خدا می‌گوید: «وَ لَقَدْ كَرَّمْنَا» معلوم است که مقصود این نیست که در یک معاشرتی که با انسان داشتیم او را احترام کردیم و بالا دست موجودات دیگر نشاندیم. مقصود این است که ما در خلقت و آفرینش، او را مکرم قرار دادیم یعنی این کرامت و شرافت و بزرگواری را در سرنشت و آفرینش او قرار دادیم، اصلًاً کرامت و عزّت و بزرگواری جزئی از سرنشت انسان و در سرنشت انسان است. این است که انسان اگر خود را آنچنان که هست بیابد، کرامت

و عزّت را می‌یابد.^۱

دولت امام زمان علیه السلام به دولت کریمه مشهور است، چنانچه در دعا می‌خوانیم:

✓ (اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا
الاسْلَامَ وَ أَهْلَهُ وَ تُذْلِّلُ بِهَا النُّفَاقَ وَ أَهْلَهُ).^۲

«پروردگارا مشتاقانه مسأله داریم که دولتی با شکوه برانگیزی که اسلام و اسلامیان را عزّت بخشی و نفاق و منافقین را به خاک ذلت نشانی...»

بر این اساس معلوم می‌شود محور اساسی سیاست‌گذاری و سیاست مداری حکومت حضرت بقیة الله علیه السلام بر پایه کرامت انسانی، تقویت کرامت بشریت و حفاظت از مرزهای آن می‌باشد.

در زیارت مخصوصه امام زمان علیه السلام در روز جمعه می‌خوانیم:

(أَنَا يَا مُولَى فِيهِ ضَيْفُكَ وَ جَارُكَ وَ أَنْتَ يَا
مُولَى كَرِيمٌ مِنْ أَوْلَادِ الْكِرَامِ وَ مَأْمُورٌ بِالْإِجَارَةِ
فَأَخِيفُنِي وَ أَجْرِنِي صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ عَلَى أَهْلِ
بَيْتِكَ الطَّاهِرِينِ).^۳

«وَ مَنْ أَيْ مُولَى مِنْ رَبِّ الْأَرْضِ وَ مَنْ تَوَلَّ
هُسْنَمْ وَ تَوَلَّ مُولَى كَرِيمٍ وَ ازْ خَانِدَانَ كَرِيمٍ وَ بَزْرَگَوارِ
هُسْنَى وَ ازْ جَانِبِ خَدَّا مَأْمُورٌ بِهِ مَهْمَانَ نَوَازِى وَ پَناَهِ

۱. تعلیم و تربیت در اسلام، ص ۲۳۰

۲. دعای افتتاح، مفاتیح الجنان

۳. دعای عذر، ص ۹۹، ۲۱۵

دادن خلقی، پس از من پذیرایی کن و مرا در پناه خود قرار ده (که) درود خدا بر تو و بر خاندان پاکت.»

در همین راستا، یکی از تأکیدات تربیتی اسلام در خصوص تربیت فرزند و در محیط خانواده، رعایت اکرام و برخوردهای کرامت‌آمیز با آنان می‌باشد. امیرالمؤمنین علیه السلام می‌فرماید:

(أَكْرِمْ نَفْسَكَ عَنْ كُلِّ دَنِيَّةٍ)^۱

«نفس خود را تکریم نما و خود را از هرگونه پستی، برتر نگاه دار.»

این مسئله تا آن حدّ اهمیت دارد که حتی در نامگذاری فرزند به اصل کرامت او توجه شده است؛ پیامبر اکرم علیه السلام می‌فرمایند:

«هرگاه فرزندی را محمد نام گذاشتید، او را گرامی بدارید و اکرام و احترام کنید و در مجالس مکان او را وسیع کنید و نسبت به او ترشوئی نکنید.»^۲

در همین راستا و برای دستیابی به کرامت، باید به عوامل کرامت آفرین عنایت ویژه مبذول داشت که در اینجا به مهمترین این عوامل از دیدگاه دین اشاره می‌شود:

تقوی، پرهیز از دنیاگرایی، عبور از لغو و بیهوده‌گرایی، بذل مال برای حفظ آبرو، قدرشناسی، دوری از ذلت و خواری.

۱. نهج البلاغه، ص ۴۰۱

۲. صحیفة الرضا علیه السلام، ص ۴۴

پرسش‌های درس:

۱. عزیزپروری و عزّتمندی در فرهنگ مهدویت مستند به چه روایاتی است؟
۲. روایت شریفه: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُحِبُّ أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ حَتَّىٰ فِي الْقُبْلِ» به کدامیک از مؤلفه‌های یک خانواده متعالی اشاره دارد؟
۳. آیا در یک خانواده، تنها وجود صلح مسلّحانه کافی است؟ چرا؟
۴. روایت: «إِذَا قَامَ قَائِمِنَا وَضَعَ يَدَهُ عَلَى رُؤُوسِ الْعِبَادِ فَجَمَعَ بِهَا عُقُولَهُمْ...» از کیست و اشاره به کدامیک از مؤلفه‌های دولت یار دارد؟
۵. پنج مشخصه از مشخصات خانواده‌های آرمانی را نام ببرید.
۶. یک روایت درخصوص شجاعت ذکر کنید.
۷. پیامبر ﷺ درخصوص علم آموزی مردم را به چند گروه تقسیم نمودند؟ آنها را نام ببرید.
۸. کدامیک از پیامبران درخصوص تربیت فرزندان خویش، به عامل شرک‌زادائی توجه ویژه کرده است؟
۹. بر چه اساسی شیوه حکومتی امام عصر علیهم السلام، کرامت محوری است؟
۱۰. مردم از نظر صلاح و فساد به چند گروه تقسیم می‌شوند.

سؤالات پژوهشی:

۱. آیا میان کوچکترین نهاد اجتماعی (خانواده) با بزرگترین نهاد اجتماعی بشری (حکومت جهانی) وجود مشترک دیگری وجود دارد؟
۲. کشف نتایج مشترک بین فرهنگ انتظار و فرهنگ خانواده چه نتایج تربیتی و اجتماعی به دنبال دارد؟

معرفی منابع جهت مطالعه و پژوهش

۱. «عصر زندگی» – محمد حکیمی
۲. «تاریخ مابعدالظهور» – سید محمد صدر
۳. «چشم‌اندازی به حکومت مهدی» – نجم‌الدین طبسی
۴. «سیری در تربیت اسلامی» – مصطفی دلشداد
۵. «تعلیم و تربیت» – شهید آیة‌الله مطهری (ره)

منابع

- قرآن کریم
- بحارالأنوار / علامه مجلسی (ره)
- میزان الحكمه / محمدی ری شهری
- خصال / شیخ صدوق (ره)
- نظام حقوق زن در اسلام / شهید مطهری (ره)
- نهضتهاي اسلامي درصد ساله آخر / شهید مطهری (ره)
- نهج الفصاحة / ابوالقاسم پاينده
- مشکاة الأنوار / طبرسی
- اخلاق جنسی / شهید مطهری (ره)
- تعلیم و تربیت از دیدگاه اسلام / شهید مطهری (ره)
- كمال الدين و تمام التعمة / شیخ صدوق (ره)
- جاذبه و دافعه علی علیلہ / شهید مطهری (ره)
- مستدرک / محدث نوری (ره)
- التهذیب / شیخ طوسی (ره)
- غیرالحکم / آمدی (ره)
- الخرائج و الجرائم / قطب الدين راوندی
- ابصار العین فی انصار الحسین علیلہ / سماوی
- مکارم الاخلاق / طبرسی
- كنزالعمال / علاء الدين هندی
- نهج البلاغه / سید رضی (ره)
- مفاتیح الجنان / شیخ عباس قمی (ره)
- صحیفة الرضا
- صبح الشریعة
- کافی / ثقة الاسلام کلینی (ره)
- حقوق فرزندان در مكتب اهل بیت علیلہ / محمد جواد طبسی